

PRENUMERATA.

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: **W Warszawie:** rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
— a odnośnienie do domu dopłać się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wyraz po 2 kop. każdy raz.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera ul. Senatorska 26.

Redakcja, Administracja i Biuro: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 141.

— Jutro, o godz. 8-ej zrana, w kaplicy Pana Jezusa w kościele archikatedralnym św. Jana odprawiona będzie uroczysta wotywa.
— Jutro, jako w piaty dzień tygodniowego odpustu ku uczczeniu uroczystości Przemienienia Pańskiego, w kościele N. M. rji Panny na Nowem-Mieście, o godz. 9-ej zrana, odprawiona będzie uroczysta wotywa.
— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-ej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim) przed ołtarzem N. M. rji Panny Czesłochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa.
— W kościele św. Trójcy (po-trynitarskim) jutro, o godz. 9^{1/2} zrana, odprawiona będzie przed ołtarzem Pana Jezusa Nazareńskiego wotywa ku uczczeniu Męki Pana Jezusa, poczem podawany będzie do ucałowania relikwiarz z drzewem Krzyża św.
— Jutrzejszą uroczystość św. Wawrzyńca, djakona, męczennika, obchodzić będzie całodziennem nabożeństwem odpustowem w nadchodzącą niedzielę kościół św. Stanisława i Wawrzyńca na Woli.

lowo znaczonej wywiezieniem przez królową Wiktorję drogocennej spuścizny do Anglii, na co najwyższy strażnik państwowego archiwum Niemiec, ks. Bismark, nie mógł się zgodzić. Cesarzowa Wiktorja, która z zapisu swojego zgasłego męża jest wyłączną właścicielką pamiętników, uczyniła ustępstwo wyższej racji stanu, tomy traktujące o rzeczach wojennych, czyli innemi słowy, opowiadające o przebiegu wojen z r. 1864, 1866 i 1870-go, przekazując archiwum państwowemu. Krok to ze strony cesarzowej wdowy bardzo właściwy: czy b. wiem nadeszła już pora do odstąpienia wielu sprzętów, które w tych latach działały, doprowadzając do wojennych katastrof, o tem orzec może tylko mąż stanu, kierujący polityką zewnętrzną Niemiec, a zatem — jak na teraz — ks. Bismark.
Szefem sztabu jeneralnego Francji ma być mianowany jen. Miribel, którego opinja sfer fachowych oddawna, jak wiadomo, przeznaczona na to ważne i decydujące w razie wojny stanowisko. P. Freycinet zwleka wszelako z nominacją, ponieważ jen. Miribel nie używa politycznej popularności w stronnictwie p. Clémenceau. Naczelnikami trzech armij operacyjnych, na które według nowego planu wojennego podzieliliby się ewentualnie siła zbrojna Rzeczypospolitej, mają zostać jenerałowie: Billot, Lewal i Carre de Bellemare.

by na tę okoliczność, że znany „akt jeneralny”, zawierający postanowienia rzeczonyj konferencji, podpisany został dopiero d. 26-go lutego r. 1885-go, a zatem w kilka tygodni po notyfikacji gabinetu rzymskiego.
Włochy są przeto udzielnym panem Massawy, nikt w swoim czasie przeciw temu nie protestował, a ztąd logiczny wniosek, że posiadają prawo nalożenia podatków municypalnych na obcych poddanych, mieszkających w Massawie. P. Crispi dał pod tym względem niedwuznaczne objaśnienia francuskiemu chargé d'affaires w Rzymie, panu Gérardowi, zastępującemu hrabiego de Mouy.
Serbski *Widelo* donosi, że przewodca radykalistów serbskich, Tauszanowicz, niedawno umawiał się z mordercą, który zgładził miał sztyletem byłego prezesa ministrów, Garaszana. Dziennik utrzymuje, że posiada w rękach dowody i wzywa p. Tauszanowicza, aby go oskarżył przed sądem. Czy tylko ustami *Widela* nie przemawia zawiść stronnictwa? W każdym razie oskarżenie jest nazbyt ciężkiem, aby je zawiścią polityczną usprawiedliwić można.
Br. Z.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Nie można zaprzeczyć, że zewnętrzne formy ruchu politycznego, jaki wszczął się po śmierci Fryderyka III-go, niepozabawione są pewnego majestatu. Już sama uroczystość otwarcia pierwszego parlamentu rzeszy niemieckiej przez cesarza Wilhelma II-go, na której ten wystąpił otoczony gronem wszystkich niemal królów i książąt związkowych, pomyslaną była w stylu wielkich ceremonij historycznych, których fizjognomja upamiętnia się w dziejach. Podróż morska tegoż monarchy, w otoczeniu dziesięciu pancernych olbrzymów, stanowi sama przez się — bez względu na jej znaczenie polityczne — okazali mowy dla malarza wielkich płócien.
Nationalzeitung doniosła wczoraj, że pamiętniki cesarza Fryderyka (nie Wilhelma naturalnie, jak przez pomyłkę pośpiechu wczoraj wydrukowano w depeszy berlińskiej) powróciły już z Londynu do Berlina. Ubywa w ten sposób czynnik nieporozumień, stosunki rodzinne powrócą do harmonji, chwili-

Sprawa Massawy rozgorączkowała dziennikarzy francuskich, o wiele mniej dyplomatów tamtejszych. Ci ostatni rozumieją zapewne, ile przesady jest w wywodach prasy paryskiej, obwiniających Włochy, że dają do — objęcia protektoratu nad wszystkimi ludami rasy łacińskiej i pragną traktować Francję, jako państwo hołdownicze. Nie mogliśmy ani trochę tych złośliwych zamiarów dopatrzeć się w notach p. Crispiego z d. 25-go z. m., tłumaczących p. Gobletowi, że Włochy już w d. 5-ym lutego r. 1885-go notyfikowały mocarstwom objęcie w posiadanie Massawy, będącej podówczas właściwie *res nullius*, a jeżeli nie dopełniły wszelkich formalności, nakazanych przez berlińską konferencję kolo-ujalną, to uczynić tego nie mogły ze względu choć-

Śmierć Pankracego.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)
Paryż 5-go sierpnia.
Wczoraj w sali Favié rozegrała się ostatnia scena „Nieboskiej komedji”. Powiernik jednego z paryskich Pankraców powtarzał, jak Leonard Krasieńskiego „Co się z tobą dzieje, o mistrzu mój? Co tobie jest? Coraz to bardziej rumieniec zbiega ci z twarzy... Hej! obywatelu! hej bracia! na pomoc! Hej! ratunku, pomocy, ratunku!”
Nadbiegli strwożeni bracia, ale jenerala Eudes już nie ocucili. Wybiła godzina ostatnia jednego z najciekawszych typów niszczyteli nowoczesnych, ludzi toczących zbutwiałe społeczeństwa, jak roba-

List z Afryki.

Kododo w sierpniu.

Wracam jeszcze do opisu moich wędrówek po miastach kraju, należącego do plemienia Bassehi Pangué, które, przybywszy z głębi, pobudowało grody i wiedzie teraz ciągle *palawry*, kłótnie, z dawnymi mieszkańcami.
Pierwsze miasto należy do plemienia basseków, a w niem król Kuolongo; o kwadrans drogi dalej, w głębi lasu, dwa miasta panguasów z kacykami Mila-Mindeh i Biandze, o kwadrans dalej jeszcze jedno miasto panguasów, a w niem kacyk Bamindele. Ogólna nazwa tych miast Bilibo, dla odróżnienia jednak wymieniają zawsze nazwy kacyków.
Rozpytujemy się o wodospady, w odpowiedzi objaśniają nas, iż są, lecz bardzo daleko. Choćbyśmy wyruszyli natychmiast, zapewne przed nocą nie powrócimy. Mimo to bez namysłu puszczaemy się w drogę. Na posiłek czasu nie ma, zabieramy więc tylko bussolę i przewodnika miejscowego. Trzejmani (bo jest tu kilka faktoryj) oraz całe tłumy panguasów z krzykiem towarzyszą nam przez część drogi. Dalej idziemy już sami. Mijamy dwa miasta Mukalauga. W jednym z tych miast kacyk zastępuje nam drogę, prosząc o podarunek. Pozbywamy się natręta szklanka dzinnu. W głębi lasu spotykamy inne miasta: Dziubodziambo i Mimda. Ogólna nazwa wszystkich tych miast: Ibota.
Po półtoragodzinnej drodze stajemy przy wodospadzie Lungue. I ten wodospad jest bardzo pięknym. Spływa on z grupy skał, na kilkadziesiąt stóp wysokiej, sześcioma strumieniami. Po prawej

stronie nad skałami rośnie duże drzewo święte, zwane Indinbo-Lungue. Krajowcy mają je w szczególnej opiece i poszanowaniu. Na ogólne prośby zrobiłem libację fetyszowi, a mianowicie, zbliżywszy się do krawędzi wodospadu, wlałem doń trochę wódki i wody. Następnie napiliśmy się sami trochę, a resztę otrzymali krajowcy. W orszaku objawiło się ogólne zadowolenie, gdyż fetysz, dostawszy libację z rąk białego, nie będzie się gniewał na krajowców za przyprowadzenie nas tutaj.
Jeden z towarzyszących nam wszczyną kłótnię z przewodnikiem. Powstał krzyk, zapasnicy porwali się do noży — zaledwie zdołałem zażegnać burzę.
Powracamy odmienną drogą, przez inne miasta Ibota, i urządzamy w jednym z nich krótki przystanek. Prowadzący faktoryję żali się, iż pahnemi pobrali od niego towary, a gdy żąda od nich kauczuku, odpowiadają, iż mu kulą zapłacą. Postraszyliśmy niewyplacalnych dłużników, lecz to chwilowe tylko lekarstwo, jutro zrobią to samo inni.
W drodze spotykamy króla z Muassi, Biasumbu, który, dowiedziawszy się, żeśmy rano nie mogli dopłynąć do jego miasta, przybył łodem do Iboty, aby nas powitać. Dalszą drogę powrotną odbyliśmy częścią lasem błotnistym, częścią wodą w maleńkiej pirodze, którą ludzie ciągnęli. O zachodzie słońca stanęliśmy w Bilibo. W drodze ponowiła się kłótnia, rozpoczęta przy wodospadzie; zapasnicy chcieli koniecznie zaraz w lesie odbyć pojedynek na noże. Musiałem użyć całej energii, aby rozdzielić zapalczewców, odkładając rozpatrzenie ich sporu do jutra.
Zbliżył się wieczór i wtedy dopiero gospodarz domu, w którym stanęliśmy, oświadczył, iż żadnej prowizji w mieście dostać nie mógł. Dwunastu ludzi zostawić bez posiłku niepodobna; zirytowani

więc pakujemy rzeczy i w nocy, przy pochodniach przenosimy się do miasta panguasów. Nowy nasz gospodarz, ogłodzony kruman, pracujący dla faktoryji Holta, frant i blagier, postarał się wprawdzie o prowizję dla nas i dla naszych ludzi, lecz wyprawa przytem takie krzyki i wywoływał takie zamieszanie, iż zgromadziła się pełna izba ciekawych, powiększając jeszcze halas. W głowie mi huczało, dostałem febrę, co wszystko razem mogło do rozpacz doprowadzić. Ogłuszony i słaby rzuciłem się na tapczan. Krzyki w sąsiedniej izbie trwały do północy. Wypędzić natrętów, znaczyłoby narobić sobie nieprzyjaciół; prośby i przedstawienia niebly nie pomogły; trzeba więc było cierpliwie czekać, aż, zaspokoiwszy ciekawość, znużą się sami patrzniem i powoli rozejdą.
11-go sierpnia. Na rzece Utamboxi. Dziś rano dalszy ciąg wczoraj rozpoczętych *palawry*. Wszyscy trzejmani przyszli z prośbą, aby zastraszyć głownego kacyka Melamindele, którego ludność odgraża się, że zrabuje faktoryję. Przybył król — wysłuchałem poważnie pretensyj i cóż się pokazało? Oto przyczyną wszystkiego była obrażona miłość własna króla, który, nie mając kontraktu ani flagi hiszpańskiej, uważał się za lekceważonego przez białych i chciał się zemścić na ich faktoryjach. Zapewniłem go, że flagę i podarki dostanie, jeżeli ludność zachowa się spokojnie; w przeciwnym razie biali spalą mu miasto i cofną swoje faktoryje do miejscowości spokojniejszych.
Król i trzejmani podali sobie ręce; obie strony odeszły zadowolnione.
Następnie musiałem jeszcze pogodzić wczorajszych awanturników, poczem o godzinie 9-ej odpłynęliśmy.
(D. n.) Leopold Janikowski.

ki toczą spróchniałe drzewa. Daremnie próchno sililoby się rozczulić robaka: jego rzeczą wszystko w proch obracać.

Emil Eudes był przez długie lata prawą ręką A. Blanqui, z którym się zaprzyjaźnił w więzieniu Sainte-Pélagie. Blanqui przedstawiał rodzaj ascety rewolucyjnego. Przepędził prawie cały żywot pod kluczem, żył jedynie surowymi jarzynami, pił tylko wodę. Był on do tego stopnia milczący, że miesiącami całymi słowa nie mówił do towarzyszy więzienia. Różnił się od socjalistów brakiem wszelkiego systematu, zachęcał bezustannie robotników do walki z mieszczaństwem, nie objaśniając nigdy, jaką budowę wypadnie podnieść na gruzach teraźniejszego porządku. Dziennik blanquistów nosił tytuł *Ni Dieu ni maître*. Według tego dziennika, człowiek miał żyć swobodnie, jak zwierzę na puszczy, niczem niekrępowany. Lecz i zwierzęta na puszczy w zgodzie nie żyją. Słabsze bywają zwyciężane przez silniejsze, więc i istoty ludzkie „bez Boga i Pana” daryłyby się niemiłosiernie. Wprawdzie filozofowie *à la Blanqui et à la Eudes* o dalszą przyszłość nie troszczyli się, wystarcza im perspektywa zemsty, chociażby chwilowej, na klasach uprzywilejowanych.

Eudes, urodzony w r. 1844-ym i przeznaczony przez rodziców na aptekarza, zaczął wcześniej spiskować. W ostatnich dniach panowania Napoleona, na czele kilku fanatyków, napadł na sztyldwacha w dzielnicy La Villette i zabił żołnierza. Aresztowany, doczekał się rewolucji 4-go września r. 1870-go, która go po trzech dniach pobytu uwolniła. Podczas oblężenia Paryża brał czynny udział we wszystkich zaburzeniach. Komuna powierzyła mu przez czas jakiś ministerjum wojny, z tytułu „stopień” generała.

Nie jeden z jego kolegów odznaczył się nieskazitelną uczciwością w chwilach, gdy pieniądze same szły w ręce. Ale Eudes zajął *palais de la Légion d'honneur*, gdzie wielkich dopuszczono się kradzieży i nadużyć.

Robotnicy przebaczyli mu te wykroczenia, po amnestji wybrali go członkiem rady municypalnej, prezydował często na meetingach i powtarzał zawsze: „Śmierć mieszczaństwu!”

Wczoraj jen. Eudes w sali Favie zabrał głos z niezwykłą gwałtownością. Obecnie robotnicy paryscy, mówił, porzucają warsztaty. Nie jeden z przeciwników rzeczypospolitej rad temu i zachęca ich w nadziei, iż tym sposobem Floquet zmuszony będzie strzelać do ludu i krwią zbroczyć swoją popularność, jak we Włoszech niegdyś arcy-liberalnemu Ratazziemu przypadło wojować z Garibaldim i wziąć go w niewolę.

W chwili, gdy mówca głosił zdanie: „Hańba wszystkim bogaczom, zasiadającym w radzie miejskiej i łączącym się z mieszc...” — słowa mieszczaństwem nie dokończył i upadł twarzą na stół.

Zgiełk powstał niezmierny, wyniesiono generała do oszklonego *café*, gdzie zajęto się ratunkiem. Było już zapóźno. Anewryzm serca zrobił swoje.

— Otruto go nam! otruto go nam! — wołano.
„Jego przyjaciele — pisze Rochefort — zauważyli w jego głosie podczas mowy dziwną zmianę, w ruchach niezwykłą nerwowość...”

Wóz szpitalny z krzyżem genewskim zabrał trupa. Zwłoki odwieziono na ulicę Réaumura do mieszkania generała na 5-em piętrze, gdzie trzy córki z rozpaczą ujrzały ciało ojca. Kochały one nie tego Eudes'a, któregośmy tyle razy słyszeli, powtarzającego jak Pankracy: „Zgrzybiali, pełni napoju i jadła, ustapcie młodemu, zgodniałymi i silnym!”

Eudes i jemu podobni, są to chodzące przekleństwa, przeklinają jednak nie we własnym interesie; sądzą, że piorunem i iskrami oczyszczą duszną atmosferę cywilizacyjną wieku naszego.

Biedni szaleńcy!...

Władysław Mickiewicz.

Narady gorzelnicze.

Jutro, pod przewodnictwem dyrektora departamentu dochodów niestałych, p. Jermolowa, odbędzie się walna narada z współudziałem właścicieli gorzelni w Królestwie.

W departamencie pomienionym wypracowany został projekt środków, mających na celu rozwój gorzelni rolniczo-gospodarczych, oraz środków, zmierzających do uregulowania hurtowego handlu okowitą, dyrektor zaś, p. Jermolow, przybył do Warszawy, ażeby na naradzie z właścicielami gorzelni tutejszych poznać ich poglądy na proponowane w projekcie środki.

Wobec tego dla gorzelników zaszła potrzeba porozumienia się uprzedniego między sobą; liczne też ich grono zebrało się w lokalu Towarzystwa oczyszczania i sprzedaży spirytusu, celem wspólnego

umówienia projektu i wygotowania odośnej o nim opinii, jakiej właśnie domaga się p. Jermolow.

Narada pierwsza odbyła się wczoraj między godz. 1-szą a 5-tą po południu i zgromadziła około 30-tu właścicieli gorzelni w Królestwie.

Rozprawy, zagajone przez członka zarządu Towarzystwa gorzelniczego, p. Oleckiego, toczyły się pod przewodnictwem p. Oraczewskiego, który zaprosił na asesorów pp. Michalskiego i Okęckiego, a na sekretarza p. Radziszewskiego.

Na wstępie odczytany został wspomniany projekt pana Jermolowa, o którym gorzelnicy mają zaopiniować.

W głównych zasadach swoich projekt ten ma na widoku zaprowadzenie *ulg par excellence* dla małych gorzelni rolniczo-gospodarczych.

Według projektu, dla małych gorzelni zaprowadza się niezależnie od superaty bezakcyzne odliczanie spirytusu od całej wypalanej ilości okowity z jednoczesnym zmniejszeniem odliczania tego w miarę zwiększenia się produkcji.

Za małe gorzelnie rolniczo-gospodarcze uważane są takie, które w guberniach wschodnich produkują rocznie 7,000 wiader 40-stopniowych, a w guberniach środkowych Cesarstwa i południowych czarnoziemnych po 10,000 wiader rocznie.

Widzimy więc, że oznaczenie wielkości gorzelni a zatem i ich uprzywilejowanie, zależne jest od położenia geograficznego.

Dla objaśnienia dodać należy, że do gubernij zachodnich projekt zalicza nadbaltyckie, oraz wileńską, witebską, wołyńską, grodzieńską, kowieńską, mińską, mohylowską i gubernie Król. Polskiego; do gubernij środkowych i południowych czarnoziemnych: besarabską, charkowską i chersońską, ekaterynosławską, kurską, obwód wojska dońskiego, orłowską, penzeńską, połtawską, rzańską, samarską, saratowską, sibirską, taurycką, tambowską, tulską, woroneską.

Małym gorzelniom rolniczo-gospodarczym odliczany będzie, niezależnie od superaty, spirytus w stosunku 4% od całej wypalanej ilości.

Gorzelniom zaś, których rozmiary i produkcja są większe ponad normalny rozmiar małej gorzelni, odliczanie spirytusu bezakcyzowego będzie stopniowo zmniejszone.

Zmniejszenie mianowicie odliczania bezakcyzowego będzie wynosiło 0.1% na każde 700 wiader 40-stopniowych zwiększonej produkcji lub odpowiedniego zwiększenia naczyń fermentacyjnych, w guberniach zachodnich na każde 400 wiader, w guberniach środkowych i południowych czarnoziemnych na każde 1,000 wiader zwiększonej produkcji.

Pędzenie okowity przewidziane jest w projekcie na czas $6\frac{2}{3}$ miesiąca rocznie.

W razie wywozu okowity za granicę bezpośrednio z gorzelni lub przez zakład rektyfikacyjny na tych samych zasadach, co akcyza, *umarza się* opłata dodatkowa od wiadra, jaką właściciel gorzelni wnosić winien, w miarę wydawania spirytusu ze składu gorzelniczego.

Zasady projektu rozciągać się mają na okres pięcioletni, a na rok przed upływem tego terminu ogłoszony ma być nowy podział gorzelni, dokonany na podstawie mogących uleże zmianie warunków pędzenia okowity.

Co się tyczy składów hurtowych okowity i spirytusu, proponowane są między innymi następujące przepisy: Otwieranie nowych składów hurtowych okowity i spirytusu w odległości bliższej od 25-ciu wiorst od gorzelni jest zakazane w ogóle i tylko w uwzględnieniu warunków miejscowych minister skarbu za każdym razem wydawać będzie specjalne pozwolenie.

Od całej ilości okowity i spirytusu, przechodzącego przez skład hurtowy, zakłady rektyfikacyjne i fabryki wyrobów wódczanych, pobierana będzie dodatkowa opłata po 3 kop. od wiadra 40-stopniowego w miejscowościach, zaliczonych według opłaty patentowej do pierwszej kategorii, po 2 $\frac{1}{2}$ kop. w miejscowościach drugiej kategorii, a po 2 kop. w miejscowościach trzeciej kategorii.

Najmniejszy rozmiar rocznego obrotu składu hurtowego i zakładu rektyfikacyjnego oznacza się na 5,000 wiader okowity 40-stopniowej; najmniejszy obrót roczny handlu, sprzedającego na wiadra i oddziału dystylacji zimnej, oznacza się na 2,000 wiader, i opłatę od wiadra pobiera się za połowę określonej ilości z góry, przed rozpoczęciem się każdego półroczia.

Projekt, odczytany na naradzie wczorajszej naprzd w całości, przedstawiony był następnie w streszczeniu przez p. Okęckiego, z zaznaczeniem wytycznych jego zasad, poczem p. Oraczewski zapoznał obecnych z wypracowanym przez siebie obszernym projektem odośnych desideratów dla polepszenia warunków gorzelnictwa.

Długo rozprawiano i nad istotą projektu mini-

sterjalnego i nad jego szczegółami, przyczem uznano za potrzebne wybrać delegację, któraby ułożyła na następne posiedzenie program dla systematycznej dyskusji.

Do delegacji tej, oprócz członków zarządu Towarzystwa gorzelniczego, zaproszono kilku uczestników narady.

Wieczorem, o godz. 8-iej, delegacja zebrała się na sesję, a dzisiaj, od godziny 1-iej po południu, znów toczą się w dalszym ciągu obrady gorzelników, a wynikiem ich będzie wygotowanie opinii, jaka o projekcie oficjalnym wypowiedziana ma być na walnem posiedzeniu jutrzejszem pod przewodnictwem samego p. Jermolowa.

K. W.

Poezja czerwonoskórych.

Jeżeli nawet rozwiać romantyczną mgłę, jaką powieść francuska i angielska otuliła Indian Ameryki północnej, wkładając w ich usta ciężte odpowiedzi, piękne alegorie i głębokie sentencje—to okaże się, iż plemiona to niepospolicie inteligentne.

Sród mnóstwa, bo około setki legend i bajek, które udało się zebrać Karolowi Knortzowi, nie brak grubo nainwanych, ale niem mało też rzewnych i wzruszających szlachetnym swym morałem.

Malowniczo opisuje jedna z nich, największa, jak powień szczerp, na dalekim zachodzie rozsiadły, w cudowny sposób uratowany został od śmierci. Jego myśliwi mężnie szli na niedźwiedzia i bawołu, nieulekłym okiem i nieporuszoną ręką napinali łuk lub rzucali z gromkim świstem zabójcze lasso. Słowem byli dzielni, syci i szczęśliwi.

Ale nadszedł czas, kiedy matka natura zaczęła skąpić swych darów; rzeki wystąpiły z brzegów i zalały olbrzymie prerje; żyzne równiny zamienily się w bagniska, a powietrze ziało chorobliwymi miazmatami. Zwierz dziki wymarł; korzenie—jedyny pokarm—gniły w ziemi. Widmo zagłady unosiło się nad plemieniem. Daremnie z utęsknieniem spoglądali na wschód—wrogie sioła zagradzały do niego drogę i daremnie na zachód, o którego rajskiej ziemi opowiadano dziwy—wstępu brenili skaliste, nieprzebyte góry i opoki. Roili o tej ziemi obiecanej i we snach ją widywali.

Roilo też i może najwięcej młode pewne chłopię i wdziało uspięne, jak zleciał ku niemu z nieba złoty orzeł, na którego skrzydłach siedziała piękna dziewczina i w trójwierszu wskazała, jak przedostać się przez owe pasmo skał.

Pachole usłuchało tajemniczego głosu i poszło wytkniętą drogą. Lecz ilekroć miało podnieść ogromny kamień, strzegący podziemnego przejścia do kwitnącej doliny po drugiej stronie gór, opuszczały go siły, przerażały jakieś tajemnicze szumy i łoskoty, i omdlały padał na ziemię lub nieprzytomny prawie mknął ku domowi.

Ale słowa wieszczki nie dawały mu spokoju. Zebrał więc całą swą odwagę, wyteżył wolę, poszedł do groty, dźwignął kamień, ogłuchł na gromy strasydeł i—o cudol—ujrzał przed sobą loch ciemny, a za nim zieloną krainę dostatku i szczęścia.

Nazajutrz całe plemię opuściło jałową ojczyznę i zajęło nową, pełną szemrzących ruczajów, śpiewnych ptaków, uginających się pod ciężarem owoców drzew, pstrego kwiecica i wszystkiego, o czem serce zamarzyło zechce.

A legenda dodaje od siebie: „Nawet dziś są w każdym kraju góry, które trzeba przebyć, by posiadać ziemię swobody. Droga do nich zowie się *mestrem* i *prawdą*.”

Mają czerwonoskórzy i swoją satyrę i, wierząc mi, drogi Pyladesie, nie bez pewnej trwogi i bojaźliwych spojrzeń w kierunku... świek; wyznać muszę, że one i tam, w nowym świecie, nie należą do słodczych padółu ziemskiego...

Tak skarży się przynajmniej jedna dłuższa opowieść p. t. „Jakie to nieszczęście mieć teściowe!”

Jakkolwiek z tendencją jej wszelkiej solidarności się wypieram, dla własnego bezpieczeństwa nadmienię, że nie ma tam takiej złośliwości niekzemnej, wołającej o pomstę do nieba, jak w prastarych naszych utyskiwaniach lub przewrotnej wycieczce przeciw świekrom węgierskiego pisarza, Gery Kenedego.

W Ameryce czcigodna matrona była tylko pośrednią przyczyną kłeski swego zięcia. Człowiek ten, niegdyś przez macochę rzucony na pastwę dzikich zwierząt, przygarnięty został przez rodzinę niedźwiedzi. Wychorwany i wypieszczony, zobowiązał się do jednego tylko długu wdzięczności: nie czynić nigdy zamachu na życie swego przybranego rodzeństwa.

Ale zły duch w osobie teściowej uparł się, aby strzelił do Misia i musiał nieborak strzelić. Padł trupem jeden z dobroczyńców sieroty.

Natura nie, ród niedźwiedzi zanofował to sobie do brze. Zwabili niewdzięcznika na jakieś gonitwy i tam głowę mu rozolatali.

Powtarzam—nie cała wina obciąża tu teściową.
Pewnemu misjonarzowi, gdy zaczął drwić z świętych podał indjan, wódz ich odparł:

— Mój bracie, twoje wychowanie musi być zaniebane, bo nie znasz pierwszych reguł grzeczności. Myśmy wysłuchali wszystkich twoich historyj—dlaczegoż ty wątpisz o prawdziwości naszych?

Radzę ci, drogi Pyladesie, pamiętać o mądrej tej maksymie, gdy będziesz rozmyślał o *Nokomisie*...

—cj.—

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Zarząd pocztowy, jak donoszą dzienniki petersburskie, postanowił wprowadzić kontrolę nad listonoszami. Mianowicie od czasu do czasu zjawiać się będą w mieszkaniach adresatów urzędnicy pocztowi, którzy zbierać będą dane co do terminu dostarczania listów przez listonoszów. Na początek kontrola rozpoczęta będzie od domów handlowych, zakładów przemysłowych i t. p. instytucyj, prowadzących obszerną korespondencję.

— Minister sprawiedliwości rozesał cyrkularz, aby w celu zapobiegania pobieraniu emerytury przez osoby, pozostające na służbie, do podania o emeryturę były dołączane odnośne listy stanu służby. W razie niemożności przedstawienia listy oryginalnej, należy przedstawiać kopje, poświadczone, gdzie należy.

— Now. wr. donosi, iż w r. p. przy Cesarskim ogrodzie botanicznym w Petersburgu ma być utworzony wyższy instytut dla ogrodników. Słuchaczami mogą być tylko ci, którzy posiadają wykształcenie agronomiczne.

— Grażdanin twierdzi, iż wbrew pogłoskom, sprawa wszechrosyjskiej wystawy rybołówstwa nie jest jeszcze zdecydowana. Obecnie rzecz się rozchodzi o pomieszczenie obszerne i wygodne. Prawdopodobnie wystawa projektowana przyjdzie do skutku na wiosnę r. p. w Petersburgu.

— W ministerjum dóbr państwa projektowane są nowe zmiany w prawidłach, dotyczących dzierżawy majątków rządowych przez stowarzyszenia włościańskie.

— Minister finansów otrzymał pozwolenie na upoważnienie gorzelni do pędzenia bez normy okowity ze zboża złego gatunku. Prawidła obowiązujące właścicieli gorzelni, życzących sobie korzystać z ulgi, określa ministerjum finansów w porozumieniu z ministerjum dóbr państwa.

— Wywóz za granicę piwa z Rosji zwiększa się znacznie. Świeżo dwie firmy petersburskie otrzymały wielkie obstalunki na dostawę piwa do Francji.

— Starania komitetu giełdowego warszawskiego o uzyskanie pozwolenia na uiszczenie drugiej połowy akcyzy od cukru d. 13-go grudnia odniosły pożądaną skuteczną, gdyż ministerjum finansów zgodziło się na tę ulgę.

— Niezależnie od perjodycznych rewizyj sanitarnych w posesjach miejskich, z polecenia władzy ma być dopełniona ponowna a szczegółowa rewizja wszystkich chederów, celem przekonania się, o ile wszystkie zauważone niewłaściwości, wskazane przy poprzedniej rewizji, zostały usunięte. Te chedery, w których poleconych ulepszeń nie wprowadzono, mają być bezzwłocznie zamknięte.

— P. o. oberpolicmajstra poleca komisarzom cyrkulowym oraz ich pomocnikom, aby w razie koniecznego wydalania się z cyrkulu, chociażby na krótki przeciąg czasu, zostawiali w kancelarji u urzędników deżurnych dokładną wiadomość, gdzie ich można znaleźć w razie potrzeby.

— P. o. oberpolicmajstra, z uwagi na potrzebę podciągnięcia handlu ulicznego pod prawidłowy nadzór zgodnie z ustalonymi potrzebami konsumentów, uznał za konieczne, aby sprzedaż uliczna ustawała o 12-iej, a kielbasek parowych i w ogóle produktów spożywczych o godzinie 1-iej w nocy. Polecając komisarzom cyrkulowym czuwać nad wykonaniem powyższego przepisu, jednocześnie p. o. oberpolicmajstra zaleca przekonywać się, czy sprzedawcy uliczni nie zajmują się sprzedażą trunków; schwytyanych na uczynku należy pociągać do odpowiedzialności prawnej i konfiskować znalezione trunki.

— Według planu początkowego, dziś miały być ukończone roboty kanalizacyjne na ul. Królewskiej i bieg tramwajów miał być przywrócony. Skutkiem jednak pamiętnej nawałnicy zerwany kawał kanału dopiero wczoraj został nanowo wymurowany; wczoraj też zasypano cały wykop, z wyjątkiem jednego punktu wprost bramy ogrodu Saskiego, gdzie jeszcze **wykonane zostały roboty specjalne, dłuższego cza-**

su wymagające. Z tych przyczyna ulica Królewska będzie zabrukowana i oddana do użytku publicznego dopiero w pierwszych dniach przyszłego tygodnia, a po ułożeniu szyn tramwajowych rozpocznie się eksploatacja linii plac Zamkowy, Mokotów t. j. od Krakowskiego Przedmieścia przez Królewską, plac Grzybowski, Bagno, Świętokrzyską i Marszałkowską, na ostatniej aż do dworca wiedeńskiego tylko po jednej parze szyn, po zachodniej stronie Marszałkowskiej. Z chwilą otwarcia linii wstrzymany będzie ruch tramwajowy przez Podwałę, gdzie po doprowadzeniu ulicy Królewskiej do porządku natychmiast roboty kanalizacyjne mają być rozpoczęte.

— Od wczoraj usunięty został brak wody wodociągowej, spowodowany uszkodzeniem rury na ul. Królewskiej przy zbiegu z Marszałkowską.

— Kasa miejska warszawska wyasygnowała na budowę nowego dachu na zabudowaniach rzeźni miejskiej na Rybakach 1,300 rs., oraz 580 rs. na wzmocnienie sufitu i budowę ściany poprzecznej w wozowni oddziału nowoswieckiego straży ogniowej, oraz pomalowanie ścian w lokalu straży.

— Na ostatniem posiedzeniu komitetu Towarzystwa subjektów handlowych i przemysłowych miasta Warszawy przyjęto po balotowaniu 14 nowych członków.

— Na wczorajszem posiedzeniu wydziału egzaminacyjnego i wsparcia w warszawskim Towarzystwie dobroczynności postanowiono wypłacić z zapisu Chodorowskiego zasiłek w kwocie rs. 50 niezamożnej rodzinie kształcącej dzieci. Następnie przyznano z zapisu s. p. Żebrowskiego na powodzian trzem biednym dotkniętym tą klęską po rs. 2. Nadto z zapisu s. p. Rapackiej dla nauczycielek przyznano wsparcia rs. 2 biednej b. nauczycielee. Wreszcie do zakładu starców i kalek zakwalifikowano 8 starców, do zakładu zaś sierot chłopców przy ulicy Freta dwie sieroty.

— Warszawskie Towarzystwo dobroczynności zaprosiło p. Emila Wejdlę, p. adwokata przysięgłego, na członka wydziału ekonomiczno-administracyjnego, na członka zaś rady opiekuńczej ubogich cyrkulu I go p. Józefa Blumberga.

— W kościele św. Marcina przy ulicy Piwnej rozpoczęto roboty około odnowienia kaplicy Pana Jezusa.

— Sekretarzem urzędu lekarskiego przy zarządzie oberpolicmajstra m. Warszawy został mianowany p. Nifont Afanasiew.

— W rozkazie policyjnym zamieszczono, iż sztab pałku grodzieńskiego huzarów przeniesiony został do wsi Grochowa.

— Wczoraj po południu pociągiem nadzwyczajnym kolei nadwiślańskiej, w towarzystwie niektórych naczelników oraz inżynierji drogowej, wyjechał na objazd p. Halpern, dyrektor tej kolei.

— Pod nieobecność naczelnika tutejszej stacji telegraficznej p. Baumgartena, zastępuje go p. Prużański.

— JE. ks. arcybiskup Popiel wybiera się w przyszłym tygodniu, w towarzystwie ks. dziekana Dudrewicza, na objazd dekanatu warszawskiego.

† Wspomnienie pośmiertne.
W Hanowerze zmarła przed kilku dniami Margarity Eisen, z domu Parzelska.

Urodzona w Warszawie w r. 1818-ym, będąc młodą, poznała u wód czeskich zamożnego negocjanta, któremu rękę oddała.

Eisen zajęty był pierwotnie przy fabryce w Hammer, potem przeniósł się na północ Niemiec, gdzie dorobił się znacznego majątku.

Nieboszczka znana jest w literaturze niemieckiej z kilku powiastek dla dzieci.

— Pomnikowe dzieło.
Zbiór Estrajehera nareszcie ukończonym został. Całość składa się z trzydziestu tomów i obejmuje nasz dorobek umysłowy od najdawniejszych czasów.

Jest to jedna z najpełniejszych bibliografij literatury europejskiej.

— Z teatru i muzyki.
* Prezes teatrów warszawskich, senator Gudowski, bawiący obecnie w Ciechocinku, powraca za kilka dni do Warszawy.

* Repertuar na dzień jutrzejszy zapowiada: w teatrze Letnim komedję p. Kliszewskiego „Małżeństwo, jakich wiele”, a w Nowym operetkę Sulivana „Mikado”.

* Na repertuar teatru Nowego wprowadzona ma być obecnie czteroaktowa krotoczwila Gustawa Mosera „Dom przy ulicy Urwańskiej”.

Próby już się rozpoczęły.
W obsadzie figurują panie: Baumanowa, Borkowska, Czosnowska, Micińska, Roźniecka i Stankiewiczowa, oraz pp.: Borawski, Dyliński, Grubiński, Holtzman, Jagielski, Kulesza, Morozowicz, Sikorski, Sliwiński i Turczynowicz.

* Dyrekcja teatrów warszawskich toczy układy z p. Warmuthem, znanym z gościnny na naszej scenie tenorem, celem pozyskania go na szereg występów.

Pan W. przybędzie prawdopodobnie w połowie b. m. do Warszawy.

— Do Łodzi.
P. Sonnenfeld wraz ze swoją orkiestrą udaje się na trzy występy z koncertami do Łodzi.

Orkiestra „warszawska” grać będzie w miejscowym *Koncerthauzie* w sobotę i dwa dni następane.

— W pracowni.
JE. ks. arcybiskup Popiel w dniu wczorajszym, o godzinie 5-iej po południu, zwiedził pracownię rzeźbiarza Godeckiego, który rzeźbi z kamieni figury świętych: Wojciecha, Stanisława i Aleksandra, przeznaczone do kościoła św. Aleksandra.

JE. ks. arcybiskup, zabawiwszy w pracowni przeszło pół godziny, wyraził życzenie, ażeby św. Wojciech, zamiast pastorału arcybiskupiego, dzierżył w lewej ręce wiostło dla upamiętnienia, iż tem narzędziem zabity został przez pomorzań, zaś w ręce prawej krzyż, jako godło, że zginął za wiarę.

U stóp świętego, na życzenie arcybiskupa, złożoną będzie palma, jako symbol męczeństwa, na głowie zaś infuła nie starożytna, ale taka, jakiej dziś używa ją arcybiskupi.

Najbardziej pedobała się JE. figura św. Aleksandra, przyczem dostojny gość wyraził się, że zbyt cieżnym jest umieszczanie nad głową tego świętego aureoli, gdyż w wyrazie twarzy maluje się świętość nadzwyczajna.

Figura św. Stanisława wykonywana jest w drugiej pracowni artysty, którą zwiedzi arcybiskup w dniu dzisiejszym.

— Regaty.
W nadchodzącą niedzielę, d. 12-go b. m., odbędą się na Wiśle wyścigi wiostowe tutejszego Yacht-Klubu.

Wszystkich wyścigów będzie tylko cztery. Do współzawodnictwa staną: gigi czterowioślowe, kajaki, skulingi i dwuwioślowki.

Początek regat o godzinie 5-iej po południu. Tor, oznaczony czerwonymi beczkami, rozciągać się będzie od mostu nowego do starego.

— Ze sportu.
Na torze carsko-sielskim w d. 5-ym b. m. rozegrało 8 gonitw.

W biegu 2^{1/2}-wiorstowym biegały dwa konie naszych hodowców; „Provance” L. Grabowskiego przysłała druga, „Baronet” zaś L. hr. Krasińskiego tutezi.

Nagrodę rs. 400 wzięła „Czajka” br. Wrangla, pochodząca ze stadniny hr. Branickiego, przebiegłszy 2 wiorsty w 2 m. 35 sek.

O nagrodę rs. 500 walczyły trzy konie, pochodzące z naszych stadnin: „Madame de Parabère” L. Grabowskiego, „Dziwożonna” A. hr. Potockiego i „Good Boy” Towarzystwa Turf, kupiony od L. hr. Krasińskiego.

Pierwszą była „Madame de Parabère”, przebiegłszy 1 wiorstę w 1 m. 14 sek., drugą „Dziwożonna”, a trzecim „Good Boy”.

W biegu o nagrodę (steeple chase) rs. 600 pierwszą była „Vaselina” A. hr. Potockiego, przebiegłszy 4 wiorsty w 5 m. 32 sek.

Nagrodę Towarzystwa rs. 1,000 wzięła „Highland” L. hr. Krasińskiego, przebiegłszy 2 wiorsty 100 sążni w 2 min. 47 sek.

Wreszcie w gonitwie o nagrodę Towarzystwa rs. 250 drugim był „Hardy” Wyszlesławcewa, pochodzący ze stadniny W. Mysyrowieza.

— Szkoła dla sług.
W tych dniach p. Leon Bertel wniósł podanie o dozwolenie założenia na nowych podstawach kantoru stręczących służących w połączeniu z praktyczną szkołą, w której kandydaci i kandydatki mogłyby się fachowo obeznawać z przyszłymi obowiązkami.

W projekcie p. Bertela, dotyczącym szkoły, znajdujemy następujące szczegóły.

Praktyczny kurs nauki ma trwać od 3—6 miesięcy, stosownie do uzdolnienia, za opłatą nie większą nad 50 rs.

W zakres kursu wchodzi: gotowanie, pranie, prasowanie, czynności pokojowe, jak: froterowanie, zamiatanie, okurzenie, czyszczenie garderoby i dywanów i t. p.

Dodatkowo, w miarę zgłoszenia się odpowiedniej liczby kandydatów, będzie urządzony kurs dla stangretów.

Szkoła dla sług wraz z kantorem stręczących ma być założona jeszcze w końcu r. b.

doświadczenie wykaże użyteczność zamierzonej reformy. Być może, iż zbieg okoliczności jest wypadkowym, należy jednak zwrócić uwagę, iż podobny projekt podniosło i francuskie ministerjum Floquet'a. Oczywiście tu i tam cel pozostaje ten sam: wyłączyć pośrednictwo kupca, spekulanta, który ani sieje, ani orze, a jednak zyski zbiera. Ze wszystkich rodzajów wpływu państwa na przemysł i wytwórczość kraju, ten jeden jest bardzo prostym i skutecznym. W dzisiejszych czasach potrzeby państwa są tak znaczne, iż rola rządu, jako kupującego i nadającego ruch rynek handlowy, jest nader ważną. Państwo wydaje rocznie kilkaset milionów rubli na zakup potrzebnych produktów. Przy projektowanej zmianie pieniądze te mogą w całości przejść w ręce wytwórców, nie zaś pośredników."

Zaprzeczenie autentyczności pisma kanclerza Niemiec w sprawie małżeństwa księżniczki Wiktorji z ks. Battenbergiem, opatrą *Petersb. wiad.* następującym komentarzem:

"Urzędowy organ kancelarii cesarskiej, *Nordd. allg. Ztg.*, został upoważniony do oświadczenia, iż znane pismo ks. Bismarka, ogłoszone w *Nouvelle Revue*, jest bajką, nie opartą na żadnych danych poważnych. Nie chcemy bynajmniej podejrzewać prawdziwości podobnych oświadczeń. Te sfery, które upoważniły p. Pindtera do oświadczenia, uważają może na serio, iż treść pisma jest fabrykowaną. Zdarzało się jednak, iż fakta przekonywały o bezpodstawności podobnych „subiektywnych” oświadczeń, tak, że to, co zaprzeczający nazywał fałszem, okazywało się w następstwie prawdą. Do statecznym jest powołać się na liczne zaprzeczenia ze strony *Nordd. allg. Ztg.* w sprawie spotkania się monarchów, zaprzeczenia, zawsze pisane w tonie pozytywnym i niedopuszczającym żadnej wątpliwości, które jednakże z biegiem czasu były tylko dowodem, iż organ p. Pindtera nie zawsze mówi, co myśli. Oto dlaczego i w tym razie nie możemy całkowicie polegać na zdaniu niemieckiej gazety. Twierdzi ona np., że całe pismo kanclerza powstało tylko w bujnej imaginacji dziennikarzy francuskich. Ale cała treść pisma zgadza się najzupełniej ze zdaniem, wygłaszanym w czasie samej sprawy przez organa, bardzo blisko kanclerza stojące, jak np. *Koeln. Ztg.* Jeżeli pismo jest fabrykatem, to sama *Nordd. allg. Ztg.* przyznać musi, iż jest ono fałszywym podrobionym doskonale, posiadającym wszelkie cechy autentyczności."

W tej kwestji *Nov. wr.* pisze:

"W samej rzeczy dokument, wydrukowany w ostatnim zeszycie *Nouvelle Revue*, nie zawiera w sobie nic takiego, czego by ks. kanclerz nie mógł przyznać za swoje poglądy. Z niemieckiego punktu widzenia wszystkie szczegóły dokumentu nie przynoszą ujmy, ale zaszczyt prawdziwej przezorności i konsekwencji kanclerza Niemiec. Co się zaś tyczy punktów dokumentu, w których wspomniano, iż skwapliwość Niemiec do zgody w sprawie Bułgarii jest tylko pozorną — nie wprowadzą one nikogo w błąd w Rosji. Zdanie, iż dokument, wydrukowany w piśmie pani Juliette Adam, może „skompromitować” księcia Bismarka w oczach Rosji, nie ma również pozytywnej podstawy. W Rosji nikt i nigdy nie zwracał uwagi na przyczyny, jakie skłaniały kanclerza do sprzeciwiania się małżeństwu ks. Battenberga z księżniczką Wiktorją. Przyczyny te są nam zresztą tak doskonale znane, iż należy tylko wyrazić życzenie, aby kiedyś, gdy przyjdzie prawdziwy powód do niezadowolenia, książę kanclerz odznaczał się tym samym stopniem obawy aby się nie „skompromitować” wobec Rosji. Powtarzamy raz jeszcze: wydrukowany w *Nov. Revue* dokument złego wrażenia w Rosji wyrzucić nie mógł."

Z ostatniej poczty.

Berlin 7-go sierpnia. — *Bö. sen Zeitung* donosi, że cesarzowa Fryderykowa opuści niebawem Friedrichskron.

Berlin 7-go sierpnia. — Wrzesniowe ćwiczenia floty niemieckiej pod Gdańskiem, na które przybędzie cesarz Wilhelm, przybiorą wielkie rozmiary. Eskadra będzie składała się z dziewięciu wielkich pancerników, jednego statku awizowego, dwóch łodzi dywizyjnych i dwunastu łodzi torpedowych.

Berlin 7-go sierpnia. — Okazuje się, że przeciw wyborowi Virchowa na rektora uniwersytetu berlińskiego agitowali głównie: historyk reakcyjny, Treitschke, i germanista, Brunner. Za Gerhardem głosowało 35 profesorów, za Virchovem 25.

Paryż 7-go sierpnia. — Boulanger doznał w Saintes (departament Charente Inférieure) entuzjastycznego przyjęcia. Nie ulega wątpliwości, że monarchiści w Somme i Charente będą głosowali za nim.

Paryż 7-go sierpnia. — Właściciel *Café Americain* został ciężko ranny podczas wczorajszego napadu strzelających kelnerów na jego kawiarnię.

Paryż 7-go sierpnia. — Meeting robotników ziemnych uchwalił rezolucję orzekającą, że robotnicy

przyjmą wyrok rozjemczy komisji municypalnej w sprawie wymiaru płacy.

Rzym 7-go sierpnia. — Blizsze szczegóły wczorajszego napadu strajkujących robotników na przedziałnię Coquela tak się przedstawiają: Napad został wykonany przez silną bandę robotników. Gdy konna żandarmerja usiłowała stanąć im w drodze, napastnicy zaczęli rzucać pod nogi konskie sztuki jedwabiu, celem powstrzymania ich. W kilku minutach cała wielka fabryka Coquela padła łupem plądrującego zaciekle tłumy. Nagle ujrano wybuchający w fabryce ogień. Straż pożarna nadbiegła, nie mogła wszelako przystąpić do gaszenia ognia, ponieważ napastnicy nie dopuścili jej. Wreszcie przybyli strzelcy konni, którzy, pomimo gradu sypiących się kamieni, dobyli palaszów i zaczęli rąbać. Zraniono kilka koni. W końcu pojawiła się piechota i policja. O godzinie wpół do dziesiątej oczyszczono ulice, ugaszono pożar i obsadzono wojskiem dostęp do fabryki.

Rzym 7-go sierpnia. — *Capitan Fracassa* donosi, że podczas pobytu cesarza Wilhelma w Rzymie puszczonym zostanie po raz pierwszy na morze wielki pancernik wojenny „Rè Umberto”. Cesarzowi towarzyszyć ma hr. Herbert Bismark.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO.”

Petersburg 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — Dla wyjaśnienia warunków, w jakich odbywać się powinna mobilizacja artylerji rezerwowej, Najwyższy rozkaz poleca dokonać próby mobilizacji trzech baterji 4-ej brygady, po dokończeniu jej przez konie, dostawione przez ludność powiatu kurskiego.

Wiedeń 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — W tutejszych sferach dyplomatycznych przypuszczają, że koniec rządów ks. Ferdynanda w Bułgarii się zbliża. Książę w takim razie opuściłby dobrowolnie Bułgarię. Niemcy rozpoczęły już akcję dyplomatyczną w tym duchu. Austria zgadza się na dobrowolne usunięcie się ks. Ferdynanda. Oczekują zgody na to i ze strony Włoch. Według doniesień do gazet tutejszych, rozpowszechnianie się rozbójnictwa w Bułgarii przyczyniło się znacznie do utrudnienia stanowiska księcia i Stambulowa.

Wiedeń 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — Potwierdzają tu, iż pogłoska o zamiarze królowej Natalji stawienia się osobiście przed konsystorzem w Belgradzie, w celu obrony swych praw, jest bezpodstawną. Królowa pozostaje nadal w Szewelin-gen aż do października, poczem uda się do Rosji.

Peszt 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — Zbiór pszenicy został ukończony, obecnie rolnicy zajmują się młóceniem zebranego zboża. Sprzęt żyta pod względem ilości nie odpowiedział oczekiwaniom, pod względem jakości jest zadawalniający. Jęczmień wogóle nieświeży pod względem dobroci ziarna. Sprzęt owsa dobry.

Berlin 9-go sierpnia. (Tel. pryw. kurf. II.) — Do parlamentu niemieckiego wniesiony zostanie wkrótce projekt rozszerzenia sieci kolei w Alzacji i Lotaryngji. Projektowaną jest również budowa nowych kanałów w rzeczonych prowincjach.

Wrocław 9-go sierpnia. (Tel. pr. kurf. W.) — Roboty około naprawy uszkodzonych przez silne deszcze kolei zostały już ukończone. Ruch przywrócony w zupełności.

Paryż 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — W czasie pogrzebu generała Eudes'a policja nie stawiała przeszkód wywieszaniu czerwonych chorągwi. Nad grobem zmarłego rewolucjonisty wygłoszono wiele mów. Okrzyki: „Niech żyje komuna! Niech żyje rewolucja!” brzmiały bez przerwy. Po pogrzebie nie było żadnych hałaśliwych demonstracji, ani nieporządków. W czasie pochodu zdarzały się starcia z policją, przyczem ranniono do 50-ciu osób, 25 zaś aresztowano. Rochefort, który proponował, aby nie wywieszano czerwonej chorągwi, został boleśnie pobity przez komunistów.

Paryż 9-go sierpnia. (Tel. Ajencji półn.) — W półurzędowych departamentach dojrzewanie zboża odbywało się wśród nieustających deszczów i chłódów. Zachodzą obawy, iż ziarno będzie bardzo nieświeżne. W południowych i środkowych departamentach Francji zniwa już pokończone zostały.

W roku bieżącym będzie ogółem o 20 milionów hektolitrow zboża mniej, niż w roku zeszłym.

Rzym 9-go sierpnia. (Tel. Ajencji półn.) — Rząd niemiecki wyjaśnił, iż w sprawie Massawy podziela zdanie rządu włoskiego.

Londyn 9-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.) — Mowa lorda Salisbury'ego, wygłoszona na wczorajszym bankiecie lorda majora City, podnosi pokojowy charakter sytuacji, chwali zamilowanie pokoju u cesarza Wilhelma i powiada: Pokój Niemiec z Rosją oznacza również pokój pomiędzy Austrią i Rosją. Bułgaria także ma prawo oczekiwać pokojowego ukształtowania stosunków, o ile wchodzi tu w grę mocarstwa. (Aj. półn.)

Londyn 9-go sierpnia. (Tel. pryw. kur. W.) — Wczoraj podczas bankietu lorda majora lord Salisbury wygłosił mowę, w której stwierdził pokojowe dążenia monarchów i wyraził nadzieję, że po zjeździe w Peterhofie Niemcy i Rosja podążą jednym krokiem, celem zapewnienia Europie pokoju. Anglja będzie starała się uczestniczyć w tych usiłowaniach. Mówiąc o Egipcie, lord Salisbury oświadczył, że położenie rzeczy jest pomyślnem. Anglja zawsze skłonna będzie do opuszczenia Egiptu we właściwej porze. Co do Bułgarii, mówca wyraził nadzieję, że mocarstwa zachowają się, jak dotąd, obojętnie wobec toku spraw tamtejszych.

Londyn 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — Izba gmin większością 180-ciu głosów przeciwko 64 em przyjęła ostatecznie projekt wdrożenia śledztwa w sprawie Parnella. Parneliści opuścili salę zebrań przed głosowaniem.

Londyn 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — Stan zboża poprawia się.

Sofja 9-go sierpnia. (Tel. Ajencji półn.) — Według nadeszłych tataj z Konstantynopola wiadomości, niebawem rozpoczną się pomiędzy Austrią, Włochami i Anglią rokowania w sprawie bułgarskiej. Austria skłania się zgodnie z przedstawieniami Niemiec, porobić pewne ustępstwa, a mianowicie co do naznaczenia nowego kandydata na tron bułgarski. Tutaj wyrażają zdanie, że gdyby ks. Ferdynand nie znalazł nadal poparcia u żadnego mocarstwa, Bułgaria zaprzestałaby opozycji przeciw wyborowi nowego księcia.

Sofja 9-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — Ks. Koburski zamierza wyjechać do Ruszcuku i tam oczekiwać dalszych wypadków.

Berlin 9-go sierpnia, g. 2 m. 30. (T. p. K. W.) — Bilety banku ruskiego 195.20 wczoraj 194.80. — Bilety banku ruskiego na dostawę 195.50 (wczoraj 195.—).

GIEŁDA.

Warszawa 9-go sierpnia.

Za krótki Berlin żądano 51.50, płacono 51.32^{1/2}, 51.35, 51.37^{1/2} i 51.40.

Londyn krótki 10.48 w zaofiarowaniu nominalnem. Paryżem krótkim obracano po 41.50 i 41.55, żądając 41.65.

Wiedeń krótki ofiarowano po 85.45, osiągnęto po 84.95 i 85.25.

W papierach obroty średnie przy cokolwiek mocniejszej dążności.

Kupiono kilka tysięcy listów likwidacyjnych w sztukach po rs. 500 i drobniejszych po 88.60, przy chęci otrzymania 88.85 za duże i 88.60 za małe odcinki.

Wschodnie pożyczki ofiarowano po 99.35 I i II em. i po 99.25 III em., bez pokupu.

Zabrano kilka pożyczek premjowych I em. po 268, oraz kilka premjówek II em. po 250 i 250.75.

Nową pożyczkę czteroprocentową ofiarowano po 83; kupiono kilka tysięcy w dużych sztukach po 82.75 i 82.80 i parę tysięcy setek po 82.95 i 83.

Listy zastawne ziemskie w zaofiarowaniu po 99.90 I ser. i po 98.80 cztery następne serie. Wzięto po 99.55, 99.60 i 99.65 kilka tysięcy I ser., której szukano w dalszym ciągu po 99.60, kilkadziesiąt tysięcy mieszanych listów po 98.55, 98.60 i 98.65, oraz kilkanaście tysięcy najmłodszej serii po 98.60.

Za listy zastawne m. Warszawy żądano 99.25 za I ser., 98 za II, 97.65 za III i IV ser. i 97.50 za V ser. Godzina 12. Usposobienie cokolwiek mocniejszej, oczekujące.

W. O.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 4 (16) Sierpnia r. b., o godzinie 11-ej zrana, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja **in minus**, przez opieczętowane deklaracje, na wzmocnienie sufitu i budowę ściany poprzecznej w wozowni 3-ej Części Straży Ogniowej, oraz oczyszczenie i pomalowanie ścian w lokalu tejże Straży,

od summy anszlagowej rs. 584 kop. 73.

Warunki licytacyjne i anszlag, mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1271r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 18 (30) Sierpnia r. b., o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja **in minus**, przez opieczętowane deklaracje, na budowę nowego dachu na zabudowaniach szlachtuza miejskiego na Rybakach,

od summy anszlagowej rs. 1,340.

Warunki licytacyjne i anszlag, mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jakoteż wzór do deklaracji wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1270r

THALHEIM | Zakład Kuracyjny i Leczniczy

w Kapielałach **LANDECK** na Szlązku. — Prospekty na żądanie. — Zapytania adresować należy do lekarza zakładowego **Dr. Med. A. Voelkel.** 1261R

ZARZĄD DROGI ŻELAZNEJ WARSZAWSKO-TERESPOLSKIEJ,

podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu **2 (14) Sierpnia r. b.**, odbędzie się submisja na dostawę w roku 1889 dla Drogi Żel. Warsz. Terespolskiej podkładów, drzewa opałowego i słupów telegraficznych, a mianowicie:

- Podkładów sosnowych zwyczajnych szt. 132,000.
- pod węksle kompletów 75, czyli stóp bieżących angielskich 40,650.
- Drzewa opałowego w szczapach 2-to-werszkowej długości, sażeń kubicznych miary rosyjskiej 1,220.
- Słupów telegraficznych sosnowych zwyczajnych szt. 830. 1278R
- dębowych szt. 50.

Osoby życzące sobie podjąć się wymienionych dostaw w całości lub części, zechcą złożyć w Wydziale Gospodarczym Zarządu Drogi na Pradze najpóźniej do dnia 2 (14) Sierpnia r. b., do godziny 2-ej po południu, opieczętowaną deklarację z wyszczególnieniem ilości zamierzonej dostawy podkładów, drzewa lub słupów, oraz stacji, do której dostawę uskutecznić by mogły.

Przy złożeniu deklaracji należy okazać kwit Kassy Drogi Żel. Warsz. Terespolskiej na złożone wadium w wysokości 10% od summy przedstawiającej wartość deklarowanej dostawy, oraz podpisać warunki wymienionych dostaw. Oferty bez wadium nie będą brane pod uwagę.

Warunki dostaw przeglądane być mogą w Wydziale Gospodarczym Zarządu Drogi codziennie, z wyjątkiem Niedzieli i Świąt, od godziny 10-ej rano do 4-ej po południu.

Skład Farb i Przetworów chemicznych STEFANA KIRSZENSTEINA,

Nowy-Swiat № 64,

ma zaszczyt polecić po cenach możliwie niskich:

- Benzyne ruska i niemiecka.
- Farby olejne malarskie, przygotowane wprost do użycia.
- Farbki, Krochmala i Glans do bielizny.
- Lakiery spirytusowe czyste i kolorowe.
- Lakiery kopalowe, asfalt, damar, angielskie i petersburskie.
- Massy woskowe i terpent. do podłóg w pięknych kolorach.
- Mydła toaletowe, Pudry i Gąbki.
- Oliwę Nicejską.
- Oliwę do maszyn do szycia.
- do maszyn, młocarni do palenia.

- Pędzle do farb i lakierów.
- Papier na muchy i mole.
- Proszek perski i Kajenny.
- Pomadki i proszek do metali.
- Perfumy oryginalne, francuskie na wagę.
- Płyny do odnawiania mebli, do złocenia i srebrzenia.
- Proszek do czyszczenia noży.
- Róż brylant do czyszczenia srebra, metali.
- Smary do wozów i trybów.
- Tynkturę na mole i pluskwy.
- Ultramarinę do bielizny.
- Wodę Kolonjską wyborową. 1231R

Nowy-Swiat 64.

KONSTANCJA SWOŁYŃSKA

PRZEŁOŻONA PENSJI ŻEŃSKIEJ,

Nowy-Swiat № 70,

zawiadamia Szanownych Rodziców i Opiekunów, że zapis uczennic przychodnich i pensjonarek, trwać będzie od **15-go Sierpnia do 2-go Września**, codziennie od 10-ej rano do 6-ej wieczorem. — Stałym pensjonarkom zapewnią się najtroskliwsza opieka oraz konwersacja w językach obcych. 1251R

Zakład Naukowy Żeński Jadwigi Sikorskiej,

Marszałkowska Nr 153, (róg Królewskiej).

podaje do wiadomości osób interesowanych, że zapis uczennic na następny rok szkolny rozpocznie się d. 27 Sierpnia, kurs nauk zaś d. 3 Września. — Zapis, tudzież egzamina wstępne (d. 31 Sierpnia i 1 Września) od godz. 11 do 3 po południu. 1104

Dobra Gajkówka

1101

w gub. Grodzieńskiej, pow. Kobryńskim, wólk 28, do **wydzierżawienia**. — Folwarki: **Dębinek wólk 25, Podlesie wólk 4**, w gub. Suwalskiej, pow. Sejneńskim, do **sprzedania**. Bez pośrednictwa osób trzecich. Wiadomość w sklepie W-go Winiarskiego, Nowy-Swiat 58—62.

„POMOC” TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ

od nieszczęśliwych wypadków,

powierzyło mi swoją

Jeneralną Reprezentację

w guberniach Królestwa Polskiego.

Ubezpieczenia wchodzące w zakres działalności Towarzystwa załatwiane i wszelkie co do nich objaśnienia, prospekty i druki udzielane będą w moim biurze w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej pod Nr 149 oraz w agenturach przezemnie ustanowionych i nadal ustanowić się mających.

Lista imienna agentów wkrótce będzie ogłoszona.

Reprezentant jeneralny

D. Rosenblum,

ulica Marszałkowska Nr 149. 1256R

Energiczni i zalegliwi kandydaci na agentów w Warszawie i na prowincji, zgłaszać się zechcą do mnie osobiście lub listownie.

Browary Parowe w Łodzi i w Turku ROBERTA SCHNERRA,

powierzyły wyłączną sprzedaż swoich wyrobów

JÓZEFOWI BYTNEROWI, ulica Świętojerska Nr 16,

tam gdzie skład Piwa Czaplńskiego i Mazowieckiego.

Oprócz **PIWA WALDSCHLÖSCHEN**, poleca także **Piwo Exportowe, Kulmbachskie, Porter i Piwo** na sposób angielski.

Za wyrób z czystego siodu i chmielu, browar ręczy. 1263R

R. SCHNERR.

Zapis uczennic przychodnich i stałych na

Pensji Żeńskiej

Chmielna № 48 (róg Zielnej), rozpocznie się 4 (16) Sierpnia, lekceje 15 (27) Sierpnia. Przyjmują się także dzieci nieumiejące czytać. 1257

Przełożona

S. Tołwińska.

Zarząd Stowarzyszenia Spożywczego „MERCURY,”

zawiadamia Uczestników swych, że Sprawozdanie z działań Stowarzyszenia za ubiegłe półrocze od 1-go stycznia do 30 Czerwca r. b., zostało złożone w sklepach i na żądanie Członków będzie im wydawane. Wniośki Stowarzyszonych składane być mogą w kanterze do 20 b. m. 1276

Interes Fabryczny

1100

z maszynami i kompletnym fabrycznym urządzeniem, bez wszelkich aktywów i pasywów, dobrze procentujący się, z wyrobioną klientelą, do odstąpienia na bardzo dogodnych warunkach. Oferty pod adresem „Fabryka”, przyjmują kantor Kurjera War.

WARSZAWSKI

Kantor Banku Państwa

w zastosowaniu się do postanowienia b. Rady Administracyjnej w Królestwie Polskiem z dnia 5 (17) Lutego 1850 roku zawiadamia, że wydane przez b. Bank Polski na imię Stanisława Duklińskiego dwie obligacje, za № 516, na sumę 1,200 rs., z której to sumy było wypłacone 28 Maja 1880 roku, Rs. 200, oraz za № 864 na sumę Rs. 300, a następnie skradzione temuż Duklińskiemu, obecnie nie mają żadnego znaczenia. Suma zatem przypadająca z wyżej pomienionych obligacji, będzie wypłaconą komu z prawa wypadnie po upływie 3-ch miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia. 1280

ZAGINĄŁ

1099

dowód Warszawskiego Kantoru Banku Państwa z d. 19 (31) Grudnia 1887 r., za № 2805, na zastawione przez p. Eisenmanna dwie pożyczki premjowe I-aj emisji. Ostrzeżenie, żeby nikt dowodu tego nie nabywał, gdyż właściwe zastrzeżenie poczynione zostało i dowód niema żadnego znaczenia.

Do sprzedania w gub. Lubelskiej, pow. Lubartowski **MŁYN STAWOWY**, w dobrym stanie, leżący o 5 wiorst od miasta, zawierający w sobie 7 ganków, wałce, folusz, perłak, jagielnik, tartak, cylinder, 2 razowe, staw mający 8 wiók, łąki, ogrody i zabudowania, za cenę b. przystępną. Wiadomość w Lublinie w składzie wędlin Marcjona Frank, róg ul. Krakowskiego-Przedmieścia i Ś-go Ducha. 1102

NOWO OTWORZONY SKŁAD SERÓW

krajowych i zagranicznych, sprzedajemy bardzo tanio, handlującym odstępujemy rabat, wysyła na prowincję za zaliczeniem. Za akuratność firma ręczy. 1106

Bracia THURSZ, ul. Przechodnia 5, w Warszawie.

Do wydzierżawienia KOPALNIA WAPNA hydraulicznego,

6 wiorst od Nowej-Aleksandrii (Puław), paręset kroków od Wisły. — Wiadomość na miejscu, przez Nową Aleksandrię w Janowcu. 1103

Do wynajęcia

OFICYNĄ oddzielną,

składająca się z 8-iu pokoiów na parterze i pięttrze wraz z **Ogrodem**, zdatna na **biuro** lub **fabrykę**. Wiadomość: Nowy-Swiat № 24, u stróża. 1098

Potrzebny jest

Leśnik

kawaler, posiadający dobre świadectwa. — Pensja rs. 120 rocznie. Biuro komisowa Łuczynskiego, Krakowskie-Przedmieście № 59.

MAGAZYN OKRYĆ DAMSKICH

pod firmą 1085

J. Ostrowskiego,

egzystujący od lat 20 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście wprost hotelu Europejskiego i Nowo-Senatorskiej № 6, przeniesiony został na **ulicę Nowy-Swiat № 54**, na 1-sze piętro od frontu, wprost Zakładu S-tej Marty. Tanie gotowe Okrycia bardzo tanie oraz wykonywa obstalunki z powierzonych materiałów.

